Усередині величезної романської церкви
туристи купчились у напівтемряві.
Склепіння тулилось до склепіння скільки сягав зір.
Деякі свічки мерехтіли.
Ангел без обличчя пригорнув мене
і прошепотів усім моїм тілом:
"Не соромся того, що ти людина, пишайся!
Усередині тебе виринають склепіння за склепінням нескінченно.
Тобі ніколи не стати довершеним і саме так має бути."
Мене засліпило сльозами
і я опинився на залитій сонцем
пьяцці разом із містером та місіс Джонс,
паном Танакою та синьйорою Сабатіні,
і усередині кожного виринали склепіння за склепінням нескінченно.

Переклад Д. Суворова